

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

DIALOGURI LA SATE

„Cu fiecare an, țara noastră și-a schimbat înfățișarea”, spunea țăranul cooperativist Ion V. Oprisor din comuna Ulmeni, regiunea București, la întâlnirea alegătorilor cu tovarășul Gheorghe Necula, candidatul F.D.P. pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. În continuare, el a enumerat realizările comunei lor în ultimii patru ani: un cămin cultural nou, dispensar medical, noi săli de clasă, iar în curând comuna lor va fi electrificată. Ilie Roșu a vorbit despre succesele cooperativei agricole de producție; a arătat că mulți oameni din satul lor s-au mutat în case noi, și-au cumpărat aparate de radio, mobilă, motociclete și altele.

Numeroși alegători din comuna Ulmeni și-au luat angajamentul să lucreze pentru amenajarea unui elesteu și pentru construirea unui magazin universal. Ștefan Năftănăilă din comuna Malu, raionul Urziceni, la întâlnirea cu candidata lor pentru alegerile de deputați în sfatul popular raional, a arătat că oamenii din comună vor lucra cu încredere spre realizările din ultimii ani și despre ce vor face în viitor au vorbit și alegătorii din circumscripția Brad, regiunea Hunedoara, la întâlnirea cu candidatul lor Miron Belea, fost activist al Frontului Plugarilor. Ei au arătat că în raion, în anii regimului democrat-popular, aproape 50 de sate au fost electrificate; s-au construit citeva mii de școli și cămine culturale, s-au ridicat mii de locuințe.

Numeroși locuitori ai comunei Sulița, regiunea Suceava, s-au întâlnit în sala căminului cultural din localitate cu Ion Ciora, redactor la Editura agrosilvică. Tema întâlnirii cu cititorii a fost: „Cum îi ajută în munca practică pe membrii cooperativei agricole de producție, lucrările apărute în Editura agrosilvică”. La întâlnirea pe care am avut-o de curând cu cititorii din comuna Pietroasele, raionul Mizil, am constatat că în primele 5 zile ale „Lunii cărții la sate”, cooperativa de consum a vândut cărți în valoare de 1 700 lei. La librăria din Cobadin, raionul Negru Vodă, suma încasată în fiecare lună pe cărți se ridică la 16 000 lei.

Am luat parte, în anul acesta, și la câteva adunări generale ale membrilor cooperativei agricole de producție. Am aflat, printre altele, că planul de venituri al cooperativei agricole de producție din comuna Ștefănești, raionul Lehliu, a fost depășit, în 1964, cu aproape un milion lei. Aceasta a dat posibilitate să se acorde cooperativelor, ca retribuție suplimentară, suma de 350 000 lei.

Cooperativa agricolă de producție din comuna Pecineaga, regiunea Dobrogea, a fost criticată pentru că a obținut numai 2 900 kg porumb boabe la hectar, în timp ce media pe raion a fost de peste 3 300 kg. Critica la adresa celor din Pecineaga mi se pare deosebit de semnificativă, deoarece nu e multă vreme de când producția de 800—1 000 kg boabe la hectar în anii cei mai buni era socotită un mare record pe șesul dobrogean.

Cooperativa agricolă de producție din comuna Pecineaga, regiunea Dobrogea, a fost criticată pentru că a obținut numai 2 900 kg porumb boabe la hectar, în timp ce media pe raion a fost de peste 3 300 kg. Critica la adresa celor din Pecineaga mi se pare deosebit de semnificativă, deoarece nu e multă vreme de când producția de 800—1 000 kg boabe la hectar în anii cei mai buni era socotită un mare record pe șesul dobrogean.

În toate domeniile de activitate au fost înregistrate atât de multe succese încât n-ar putea fi enumerate. An de an, situația satelor devine tot mai înfloritoare. Dar cunoscând toate acestea, nu putem să nu ne aducem aminte că acum 20—30 de ani, țăranii din satele României burghezo-moșierești răbdau literalmente de foame. „Lupta țăranilor pentru a ieși vii în primăvară e cel mai dramatic episod din viața țării noastre”, scria în 1935 Geo Bogza.

Într-adevăr, în vremurile acelea vitrege, grija cea mai de seamă a țăranului român era „să iasă din iarnă”; se străduia să reziste până când „dădea colțul ierbii”, adică până când creșteau urzicile, ștevia, loboda și știrul sălbatic, hrana de bază a omului sărman de la țară. „Ți-ajunge mălaiul să ieși din iarnă?” se întrebau țăranii odinioară, prin luna februarie. Și cel care răspundea afirmativ era de invidiat de mulți dintre consătenii săi.

Astăzi, altele sînt dialogurile dintre țăranii. În multe întâlniri pe care le-am avut cu cititorii, mi s-au pus numeroase întrebări în legătură cu cărțile recent apărute; oamenii s-au interesat la ce operă lucrează cutare sau cutare scriitor; mulți și-au spus părerea despre unele dialoguri de știință și literatură. Adesea, motivul dialogului dintre oamenii muncii de la sate îl constituie conținutul cărților citite ori al pieselor și filmelor vizionate, ceea ce denotă creșterea nivelului material și cultural.

Dialogurile oamenilor din satele de azi au un conținut din zi în zi mai bogat. Ele constituie oglinda realizărilor dar și a năzuințelor pentru viitor a eforturilor spre mai bine. Este acesta un lucru semnificativ și îmbucurător.

ȘERBAN NEDELICU

*Să ne dăm cu încredere votul nostru
candidaților F.D.P.*

Întâlnirea artistei emerite Dina Cocea, candidată a F.D.P. pentru Marea Adunare Națională, cu alegătorii din comuna Brăniștari, raionul Giurgiu.

PEISAJ INDUSTRIAL

Colind prin țară : scapără vitralii,
Retorte-ncolăcite, policrom ;
Un mozaic își picură coralii,
Cu licăr ud, pe-un poliedric dom.

Nuntesc în mori, frenetic, polimerii,
Precipitat zvîcnește-un roșu puls,

Licori se tescuiesc din miezul verii,
Șuvoiu-ntreg din inerții s-a smuls.

Retorte, recipiente : vastă crămă !
Tu, vin de viață lungă, fierbi, te zbați.
Dau cep și-ți beau lumina de aramă
Stăpinii cramei, vechii insetați.

MARIA BANUȘ

Cronica filmului

„La patru pași de infinit“

Este evident pentru oricine i-a urmărit filmele, că scriitorul Francisc Munteanu devine tot mai mult și cineastul Francisc Munteanu. Cu acest al patrulea film, la care îi revine dubla răspundere de scenarist și regizor (după alte câteva la care a colaborat ca scenarist sau regizor secund) scriitorul-cineast dovedește că creșterea treptată a mijloacelor de expresie cinematografică i-a adus maturitatea în noua sa profesie. Maturitate demonstrată de acuratețea, claritatea limbajului său filmic.

Preocupat constant atât în proză cit și în film de insurecția de la 23 August, fenomen pe care l-a urmărit din diferite unghiuri, autorul ne dezvăluie și în această ultimă peliculă a sa ecourile evenimentului în viața intimă a personajelor.

Inscriindu-se în continuarea preocupărilor stilistice manifestate în precedentul său film (mai puțin reușitul La vîrsta dragostei) Francisc Munteanu îi cercetează psihologic pe noii săi Mihai și Ana (acum: el — ofițer trimis să ia legătura cu luptătorii comuniști dintr-un oraș de provincie; ea — fiica medicului unde se refugiază Mihai după ce e rănit) tot în cadre lungi, printr-un decupaj lent, potrivit pentru oglindirea bogatei comunicări sufletești realizată între eroi. Totodată, izolindu-și eroii între cei patru pereți ai casei medicului care-l tratează pe ofițerul rănit cu prilejul unui sabotaj asupra trupelor germane, regizorul a realizat acum un film de atmosferă. Tocmai din ocolirea căii facile a aventurii, din refuzul de a da acțiunii o tentă ostentativ dramatică, din evitarea oricărei note exterioare de patetism, în general din restrîngerea voită a posibilităților de „spectaculos”, rezultă frumusețea acestui film, dovada maturității artistice atinse de regizor.

Dar poate tot din această restrîngere voită a fascicolului de raze numai asupra celor două personaje principale, prin văduvirea personajului mamei, de exemplu, de mai multe date, denunțul și moartea eroului din final apar oarecum nepregătite, lipite. Ocolind nu numai dinamismul exterior, cineastul a fost prea reținut uneori și în privința relațiilor sufletești ale personajelor. De asemenea, chiar dacă regizorul se oprește exclusiv asupra cuplului Mihai-Ana, ar fi trebuit să răzbată mai pregnant atmosfera de tensiune din afară.

Susținut de o echipă omogenă, cu mulți din membrii căreia a mai colaborat, regizorul a asigurat un stil unitar tuturor componentelor filmului. Remarcabilă imaginea cu reale virtuți plastice și în același timp lipsită de ostentație semnată de tînărul operator Vasile Oglindă. Deși majoritatea cadrelor se desfășoară în același decor el a știut să găsească unghiuri diferite de filmare păstrînd astfel treaz interesul spectatorului.

Foarte inspirată muzica lui George Grigoriu, care se dovedește un compozitor ce poate susține, cu egal succes, nu numai comedii muzicale ci și filme „serioase”. Tema lirică, nostalgică, care îi însoțește pe cei doi adaugă poate acel necesar de poezie pe care regizorul și l-a refuzat deseori.

Dintre actori se evidențiază Cella Dima și în special Mircea Șeptilici în rolurile părinților Anei, Silviu Stănculescu (Mihai) a redat cu sobrietate, dar în același timp cu multă sensibilitate personajul central, dîndu-ne deseori impresia că rolul a fost scris chiar pentru el. Un nume nou pe genericul unui film: eleva Irina Gărdescu. Cu mult aplomb și cu o voce deosebită, ea a fost o prezență plăcută pe ecran (excelexentă în emoționantele momente cheie pentru personaj, cînd eroina numără cu voce tare). Dintre ultimele debuturi acesta pare a fi printre cele mai promițătoare.

Cu La patru pași de infinit cinematografia noastră a... pășit cu dreptul în noul an.

VLADIMIR PANĂ

Discuții Discuții

MEMBRII BRIGĂZII DESPRE MUNCA LOR

În cadrul discuției despre brigăzile artistice de agitație am publicat, într-un număr recent al revistei noastre, părerile unor spectatori. Considerînd că este util să aflăm nu numai părerea celor care privesc din sală spre scenă, ci și a celor care se află în bătaia reflectoarelor, am stat de vorbă, în comuna Apoldul de Jos, raionul Sebeș, cu cîțiva interpreți și cu un membru al colectivului de creație al brigăzii.

MARIA PIRIIAN: Pînă a prezenta un program pe scenă, noi interpreții depunem o muncă intensă. Este penibil să apărăm în fața spectatorilor fără să cunoaștem la perfecție textul și mișcările pe care le avem de făcut. Ochiul spectatorului s-a deprins să observe orice bilbiială sau mișcare stîngace. Uneori, un text valoros poate fi compromis de o interpretare slabă. De aceea, pentru a se obține un spectacol de bună calitate, la noi se fac două sau trei repetiții pe săptămînă, iar instructorul lucrează adesea cu fiecare interpret în parte.

Cred că nimeni nu poate să-și dea seama mai bine decît interpretul cînd un program sau ce anume dintr-un program place spectatorilor. Fiind pe scenă simți imediat dacă ceea ce spui este urmărit cu atenție sau plictisește. Am constatat că atunci cînd în program este folosită satira pe concret, cînd se vorbește despre oameni și fapte cunoscute din viața de fiecare zi, interesul spectatorilor crește. Cînd într-un program au fost criticateți Ion Boica și Nicolae Anghelina pentru că nu veneau la muncă, oamenii din sală au început să-și caute cu privirea pe cei numiți. S-a creat parcă o apropi-

ere între public și interpreți.

PARASCHIVA BOZDOC: În ultimul program al brigăzii noastre, intitulat *Viață nouă-n sat la noi*, eu am interpretat un cîntec cu strigături despre realizările din Apold. M-au bucurat aplauzele primite și mi-au dovedit încă o dată că publicul vrea să audă de la brigadă melodii vesele și pe cît posibil cîntece din folclorul local. Și brigada noastră aduce pe scenă asemenea cîntece.

Mai vreau să subliniez un fapt. Brigada trebuie să rețină atenția spectatorilor prin ceea ce spune, dar și prin ceea ce se petrece pe scenă. Nu e vorba aici numai de mișcare, ci și despre necesitatea unui decor, nu atât de pretentios ca la o piesă de teatru, dar care să se integreze în spectacol, să completeze textul. Am văzut și mi-a plăcut la un spectacol dat de brigada din comuna Petrești (Sebeș) că pe scenă s-a adus o hartă a patriei pentru a prezenta și vizual locurile prin care trecea brigada în călătoria sa. Am mai auzit că o brigadă din regiunea Crișana, prezentă și la finala ultimului concurs, folosea un stup pentru a ilustra realizările. Brigada noastră încă nu a folosit asemenea mijloace care îi stau la îndemînă. Să încercăm și sînt sigură că asta va înfrumuseța spectacolele prezentate de noi.

ION POPA: Este adevărat că, spre mulțumirea noastră, a interpreților brigăzii din Apold, nu am fost puși în situația de a spune pe scenă texte care să semene cu scurte conferințe despre realizări, așa cum se întîmplă la alte brigăzi. La noi a existat grija ca aceste infăptuiri să fie prezentate într-o haină frumoasă, prin versuri sau cîntece. Dar din păcate s-a încetățenit obiceiul ca fie-

care program să treacă în revistă numeroase realizări, din aproape toate sectoarele de activitate. Și sectorul zootehnic, și cultura mare, și infăptuiri gospodărești. Prea multe pentru un singur program. S-ar bucura de succes și un text mai limitat ca arie de cuprindere. Eu sînt brigadier în sectorul zootehnic al cooperativei agricole de producție. În acest sector există mulți fruntași a căror muncă pentru obținerea unei cantități sporite de lapte merită să constituie subiectul unui program de brigadă. De asemenea, s-ar putea face un program pe teme de educație a tineretului sau despre realizările gospodărești din comună.

MARIA PREDĂ: Colectivul de creație al programelor de brigadă s-a preocupat să găsească pe scenă cît mai variate. Sînt două exemple care au constituit firul unor spectacole: la șezătoare și un bătrîn povestește. Mereu căutăm alte idei, pentru că o repetare ar duce la monotonie, la plictisirea spectatorului și deci ar pune în umbră conținutul textului.

Ar fi deosebit de util ca textierii și instructorii de brigăzi să aibă posibilitatea de a viziona cele mai bune spectacole prezentate de brigăzile fruntașe pe țară. Oare nu ar putea studioul de filme documentare să realizeze niște scurt-metraje cu programul integral al unor brigăzi artistice valoroase? Aceste filme ar prilejui prețioase schimburi de experiență, căpătînd o largă circulație prin proiectarea lor atât cu prilejul seminariilor raionale cît și la căminele culturale. Ar fi pentru noi un real ajutor în îmbogățirea culturii de specialitate și ne-ar da posibilitatea ca — fără a copia — să îmbunătățim nivelul calitativ al programelor de brigadă.

Moment dintr-unul din programele brigăzii artistice de agitație a căminului cultural din Daia Romînă, raionul Sebeș

Ne scriu corespondenții

SATUL NOSTRU - AZI

Trăim o viață îmbelșugată

De câte ori vine vorba de viața noastră nouă, de fiecare dată încerc, alături de nevastă-mea, un sentiment de bucurie. În 1950, când în comuna noastră s-a pus problema înființării cooperativei agricole de producție, noi am fost primii care am depus cereri. Și de atunci am început să trăim altă viață. Chiar din al doilea an de la intrarea în cooperativa agricolă ne-am construit casă nouă. Apoi, în fiecare an, ne-am cumpărat câte ceva: îmbrăcăminte, biciclete pentru mine și fiică-mea, elevă la școala medie din Băilești, aparat de radio.

Anul trecut, pentru zilele-muncă efectuate, am adus acasă peste 1000 kg grâu și peste 3500 kg porumb. În afară de produse, am primit pentru fiecare zi și câte 11 lei. Cu banii pe care l-am luat, ne-am cumpărat mobilă nouă.

Te rog să vorbești despre tot ce și-au făcut oamenii de la noi căci în fiecare casă au pătruns îndestularea și voia bună. Am să amintesc doar de cițiva. Bunăoară, Florea Oarcă, vecinul meu, care înainte vreme se număra printre cei mai săraci din sat, și-a construit de curind o

casă de toată frumusețea; și-a cumpărat mobilă și aparat de radio. Îngrijitorul Colci A. Stoian, în afară de casă nouă și-a mai construit un pădul și-o magazie pentru produsele pe care le primește de la cooperativa noastră agricolă. Într-una din zile l-am văzut pe Minei Gilcă aducându-și acasă mașină de cusut cumpărată de la magazin.

Astăzi între sătenii din comuna noastră e o adevărată întrecere care să-și ridice case mai mari, mai frumoase și mai moderne. Numai anul trecut s-au construit aproape 100 de case noi. Când mă uit la casele mari și arătoase făcute de Stan Colici, Ion Chirilă, Victor Jianu și Ion Ciovică, drept să vă spun, a mea, pe care am construit-o acum 12 ani, nu mai îmi place de loc. De aceea, eu și nevastă-mea am hotărât să ne facem și noi alta, la fel de frumoasă.

Acum, cu toții trăim bine. Cooperativa agricolă de producție își mărește averea obștească an de an și odată cu ea și viața noastră devine și mai îmbelșugată.

ION A. JIANU
țaran cooperativ din comuna
Galicea Mare, raionul Băilești

Lucruri obișnuite

Despre existența Bolintinului din Vale găsim consemnări pentru prima dată într-un document ce datează din 1437. Mulți au fost stăpînii pe care i-a avut Bolintinul de atunci, dar puțini au fost cei care s-au gândit la dezvoltarea comunei, la viața oamenilor. Așa s-au scurs ani... sute de ani... A venit însă și vremea celor mulți care așteptau ziua în care să pună temelii vieții noi. Sătenii din Bolintin, ca și cei din toate așezările rurale ale țării, și-au unit pămînturile și au pornit hotărîți să sporească rodnicia ogoarelor și belșugul traiului lor. Averea obștească a țărănilor cooperativi depășește acum 3 milioane lei. Numai în anul trecut cooperativa agricolă de producție a valorificat produse vegetale și animale în valoare de aproape 2500000 lei. Prevederile planului de producție pe anul 1965 deschid perspective și mai mari cooperativei noastre agricole.

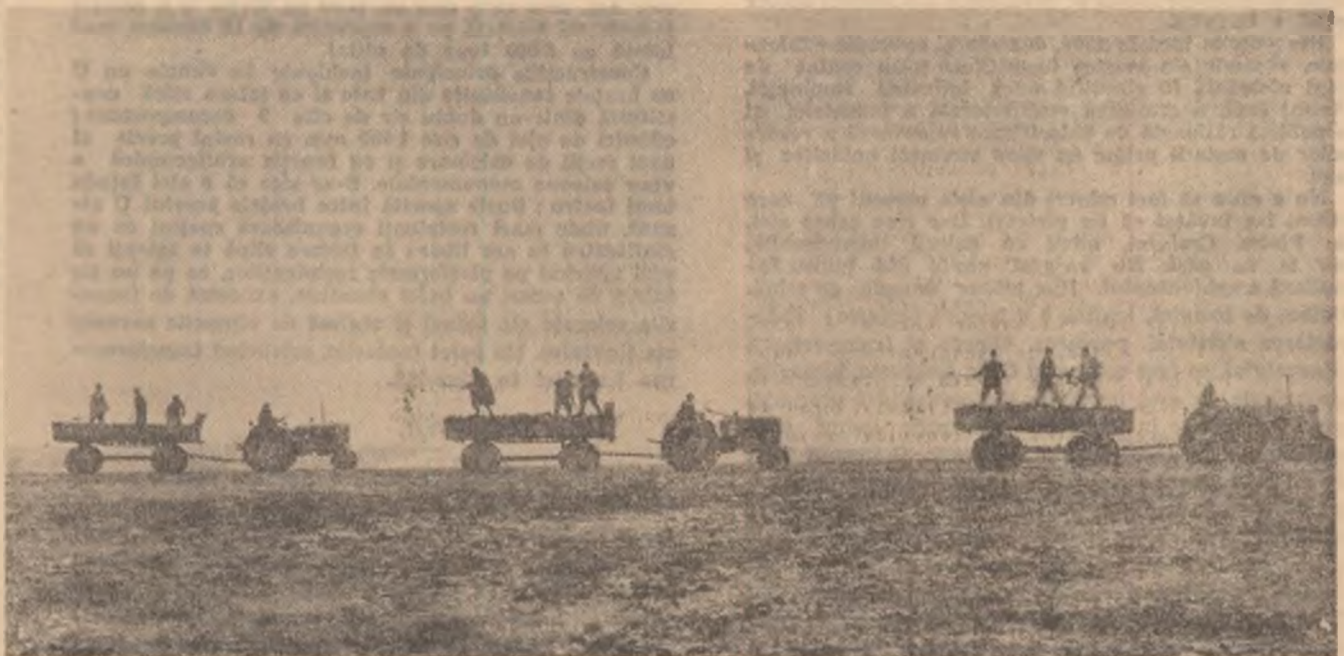
Multe s-au schimbat în satul meu, despre care scriu cu multă mîndrie. În ultima vreme, peste 800 de familii și-au construit case noi. E plăcut să intri într-o casă din Bolintin, unde gospodina nu-și mai arde miinile la pirostria ci gătește pe aragaz. În peste 700 de case este folosită acum mașina de aragaz. Lumina electrică, muzica au devenit lucruri obișnuite la noi în Bolintin.

Sănătatea oamenilor din comună este vegheată de cinci medici și 11 cadre sanitare cu pregătire medie.

În istoria nouă a Bolintinului din Vale un loc de seamă îl ocupă învățătura și cultura. Școală medie, școală de 8 ani cu laboratoare bine înzestrate, numeroși învățători și profesori, cămin cultural și bibliotecă — iată doar câteva înfăptuiri care înseamnă lumină, multă lumină. Mult îndrăgită este astăzi și cartea în satul poetului Dumitru Bolintineanu. În fiecare casă

există câte un cititor. Programul căminului cultural oferă locuitorilor manifestări interesante, cu un bogat conținut instructiv. Repertoriile formațiilor artistice de amatori oglindesc viața nouă a satului sub toate aspectele ei. Brigada artistică de agitație și grupul vocal-folcloric din Bolintinul din Vale au obținut, la faza finală pe țară a celui de al VII-lea Concurs al artiștilor amatori, premiul II. Și dacă vă opriți în Bolintin, mergeți neapărat la cinematograful „Luceafărul“ să vedeți un film pe ecran lat.

IONEL PROTOPODESCU

Fertilizarea solului cu îngrășăminte naturale la G.A.S. Ruginoasa-Iași.

Cartier de case noi ale cooperativelor agricole din comuna Rominești-Ploiești.

La noi, în Grăniceri

Sala căminului cultural e plină ochi. Dar și programul e pe măsura așteptărilor. La noi, la Grăniceri, oamenii au devenit mai pretențioși. A crescut, cum s-ar zice, exigența. Iar activul cultural, formațiile artistice țin seama de asta în alcătuirea și interpretarea programelor.

Acum, cînd iau aceste notițe, pe scenă intră brigada artistică cu programul intitulat: **Cînt cu drag viața nouă.** Artiștii amatori și spectatorii retrăiesc evenimente petrecute în anii puterii populare, înfăptuirile din sat, la care nu numai că au fost martori dar au și pus umărul la realizarea lor.

Pe scenă intră un cetățean destul de în vîrstă și un elev de școală. În cepe convorbirea.

„...Tu ai acum zece ani. Cînd eram ca tine, puțini copii mergeau la școală. Erau în sat unul sau doi învățători cu o leață de nimica. Ce să faci la cîteva clase? Bătaia era „ruptă din rai“, că ziceau „Cine-o văzut copil cuminte și babă frumoasă?“ Copilul trebuie bătut să știe de frică. Cei mai mulți nu apucau să isprăvească școala. Părinții ne trimeteau cu porcii sau cu caii, sau ne băgau slugi cu simbră de cîteva parole.

De cămin cultural, de film, de radio nici poveste. Jurnalul îl citeau numai popa și notarul. Acum avem, vezi tu, sute de ziare și reviste. Pînă și voi aveți ziarul vostru. Avem cămin cultural, cinematograful, bibliotecă cu peste 5000 de volume. Ai numărat ane-nenele de pe case? Sint peste 350 pentru radio și 18 pentru televizoare. Cînd eram ca tine, aproape toate casele erau făcute din pămînt și multe acoperite cu trestie sau paie. Cred că-ți vine greu să-ți închipui una ca asta. Îți vine greu pentru că vezi casele de acum frumoase, din zid, cu ferestre mari și rulouri, cu garduri de piatră vopsite în culori vii. Și mai greu e să-ți închipui cum arătau ulițele, pe vreme ploioasă, pe întuneric, cînd acum se aprind la comandă becurile cu neon, cînd calci pe trotuare fie spre parcul comunal, fie spre terenul de sport sau oriunde te-ai duce“.

Elevul ascultă. Multe din cele spuse de bătrîn abia acum le înțelege și mai bine rostul. Întreaga sală, tineri și vîrstnici, trec în revistă înfăptuirile celor douăzeci de ani de la Eliberare. Brigada artistică, prin cîntece și versuri, completează noua istorie a unei comune ce se numește Grăniceri și se află în cuprinsul raionului Criș.

PETRU BOTAȘIU

Vedere parțială a uzinei de aluminiu din Slatina-Argeș.

Aluminiu!

Procedeele industriale de obținere a metalelor echivalează uneori cu un drum atât de complicat și de lung, încât la capătul drumului e cum nu se poate mai dificil să-ți imaginezi începutul lui. Cu cât metalul e mai subtil, cu atât pare mai neverosimilă ideea că la origine aparține pământului. Sint oțeluri albastre care par tăiate din bolta cerului și bronzuri strălucitoare țesute parcă din razele soarelui. Alb, ușor, de aparență argintului, nimic în înfățișarea aluminiului nu-ți amintește de bauxita-mamă. Când în zborul avionului îl pipăi din priviri pe fuselaj, e greu să-ți închipui sub înfățișarea modestă a unui minereu îngropat în pământ: cînd îl afli în bucătăria gospodinei, sub înfățișarea banală a unei piese de uz casnic, e nevoie de multă imaginație pentru ca să-i poți asocia la origine prezența dramatică a unor munți bătrîni de o era. Căci în țara noastră, bauxita se exploatează tocmai în munții Apuseni. Și dacă există în mod obligatoriu un raport de condiționare între bauxită și aluminiu, echivalentul acestei distanțe dintre materia primă și produsul finit este un drum din munții Apuseni în lunca Oltului, un arc de cerc care unește nordul țării cu sudul ei, o călătorie cu trei stații principale: Dobrești-Oradea-Slatina.

I. APA ROȘIE

Pădurea Craiului. Munți și păduri. O îmbrățișare seculară păzită de vânturi, de picle și de fiare. Natura e ostilă. Ca să pătrundă aci, omul a luat cine știe de cînd înfățișarea vînătorului și pădurarului. Ca să rămînă n-a putut întemeia decît așezări modeste și s-a făcut cioban, lemnar, pietrar.

Uneori, primăvara, piraietele masivului iau o culoare roșiatică. Omul cîntărește apa în căușul palmei, pipăie între degete mîlul roșcat: unde-i izvorul culorii? Aici, unde toată dulceața firii se presimte numai în mireasma pădurilor și-n răsufierea căldută a căprioarelor, culoarea roșie a viiturilor de primăvară îi făgăduiește o taină ce merită osteneala de a fi dezlegată. Și într-o bună zi, muntele biruit se destăinuie. La izvorul apelor roșii e bauxita.

Descoperite încă în 1904, dar rău și sporadic exploatare, zăcămintele acestor bauxitifere n-au contat de fapt niciodată în cercuțul unei industrii românești. Astăzi însă, dezvoltarea multilaterală a industriei și o politică rațională de valorificare superioară a resurselor de materii prime își spun cuvîntul hotărîtor și aici.

Nu e greu să faci mineri din niște oameni pe care stîncea i-a învățat să fie pietrari. Dar cine caută aici, în Piatra Craiului, mine cu galerii inextricabile, nu le va găsi. Nu va găsi nimic din lumea familiară a subteranului. Nicîmăcar numele de mină. Cuibul de bauxită, lentila, e o imensă farfurie; îndepărtarea sterilului, pușcarea, tăierea și transportarea mineralului, se face sub cerul liber. Clădirile, birourile, magazinele cu care industria și-a consolidat prezența, par să graviteze în jurul acestui centru moral care este rampa de depozitare și încărcare. O imensă tavă de asfalt, pe care munții își închină bucatele locului, mii de tone de bauxită. O tavă de pe care uzinele prelucrătoare vor ridica în fiecare an 250 000 tone de minereu. Însă instalația cea mai impozantă cu care industria a pecotluit geografic locului, e funicularul. Un ținut unde drumurile aveau adesea dimensiunile unei cărări, posedă acum, așternut pe cabluri, un drum acarian de cinci kilometri. Piloni — brazi de metal cu rădăcini de beton, traversează masivul ca să facă punte miilor de tone de bauxită pînă la stația de concasare și spălare.

II. NODUL DRUMURILOR

Așezare modestă, Dobreștiul trăiește unul din momentele cele mai interesante ale istoriei sale: complexul industrial și blocurile de locuințe prefac satul într-un centru muncitoresc. Pe aici, pe unde pînă mai deunăzi nu trecea decît o cale ferată și unde trenul personal nu zăbovea decît o fracțiune din răstimpul unui minut, își dau acum întîlnire tot felul de drumuri: o șosea asfaltată urcă spre exploatare parcurgînd totodată o diferență de nivel de 200 de metri; funicularul aduce bauxită, o conductă, la capătul căreia acționează șapte pompe de cite 100 m³ pe oră, aduce tocmai din lunca Sprie apele piriului Vida; benzi transportoare cară minereul de la stația de concasare la aceea de spălare.

Patru linii tehnologice asigură prepararea întregii mase de bauxită. Concasoarele, ca niște adevărate aparate masticatoare în care roca se sfărîmă ca o nucă, spălătoarele tubulare rotative, clasoarele — toate închipuie laolaltă, între munți și cîmpie, sub carcasa lor de beton și de oțel, un mastodont specializat să mistuie pietre cu un sistem de patru stomacuri.

Sfărîmată în granule, purificată prin spălare, sortată după mărimea granulelor, încărcată automat în vagoane de 50 de tone, bauxita e gata să pornească mai departe. În fiecare zi, tone de minereu preparat, străbat pe drum de fier cei 40 de km care despart Dobrești de Oradea. Bauxita e pregătită să devină alumina.

III. UN OM, UN PLAN, O REALITATE

Cînd la sfîrșitul lui 1961, inginerul Cristea Trifu a fost numit director al uzinei de Alumina din Oradea — uzina nu era încă decît un plan pe hîrtie. Dar în primăvara lui 1963, călătorul care trecea pe meleagurile uzinei orădene putea avea surpriza să se vadă salutat în chipul cel mai original: din depărtare, pe deasupra uzinei, o macara de 70 de tone, flutură cu un braț de 70 de metri, calota de metal a unui decompozitor. Azi, ceea ce a fost un plan pe hîrtie e o unitate industrială înălțată pe o suprafață de 14 hectare, mobilată cu 8 000 tone de utilaj.

Construcțiile principale închipuie în cîmpie un U cu brațele constituite din hale și cu latura mică constituită dintr-un dublu șir de cite 9 decompozitoare: cilindri de oțel de cite 1100 m.c. cu rostul precis al unei secții de calcinare și cu funcția arhitectonică a unor coloane monumentale. S-ar zice că e aici fațada unui teatru; iluzie sporită între brațele acestui U gigant, unde mari recipienți organizează spațiul cu un amfiteatru în aer liber: în fiecare clipă te aștepti să vezi apărînd pe platformele recipienților, ca pe un șir întreg de scene, un balet simultan, executat de fumurile colorate ale uzinei și regizat de vînturile savante ale ținutului. Un balet fantastic, celebrînd transformarea bauxitei în alumina.

IV. CIRCUITUL

Pe malurile Oltului: Slatina. Așezare veche, pomenită încă în 1368. Un tîrg caracteristic de provincie, trezit în fine din lunga lui somnolență, privind uimit una din cele mai moderne unități industriale din țară: uzina de aluminiu. Ulițele străjuite de arbori și casele bătrînești n-au visat niciodată vecinătatea unei asemenea lumi: castele de apă, hale de electroliză lungi de 650 de metri, montate pe coloane de beton de 25 m; nesfîrșite șiruri de cuve, îngropate la nivelul pardoselii, ce-ți sugerează o sală de baie pentru cine știe ce lume sistematică de giganți; toată fauna miraculoasă

Agendă electorală

În oricare comună din raionul Fetești ai poposi, vei întîlni la casele alegătorului o vie și interesantă activitate legată de alegerile din 7 martie.

În fiecare seară, la casele alegătorului — ne scrie corespondentul Constantin Banciu — se adună numeroși săteni care iau cunoștință din cărți, broșuri, afișe, fotomontaje, de realizările regimului nostru democrat-popular, primesc răspunsuri la întrebările privind alegerile pentru Marea Adunare Națională și sfaturile populare și participă la variate manifestări. Astfel, la Casa alegătorului din comuna Săveni, instructorul de partid Ion Mușat a vorbit, de curînd, tinerilor, despre realizările îndeplinite în ultimii patru ani în raion și în comună. Cu acest prilej le-a arătat că în comuna Săveni, în această perioadă s-au construit 100 de case noi, un dispensar, o școală cu 12 săli de clasă, s-a extins rețeaua electrică în întreaga comună și s-au amenajat străzile.

În comuna Suci, la Casa alegătorului s-a organizat un concurs „Cine știe, ciștigă”, pe tema *Literatură după 23 August 1944*, care a antrenat peste 60 de alegători.

Manifestări deosebit de variate și instructive au loc și în comuna Lunca. Într-una din aceste zile, Constantin Bucur, în vîrstă de 70 de ani, s-a întîlnit cu tinerii care votează pentru prima dată și le-a vorbit despre alegerile din trecut. Tot aici a avut loc și o călătorie pe hartă *Să ne cunoaștem patria socialistă*.

La multe Case ale alegătorului au loc acțiuni atractive cu cartea. În comuna Suci, de pildă, s-au ținut simpozioane pe marginea romanelor *Tăscoala* de Liviu Rebreanu și *Drum deschis* de Șerban Nedelcu.

Aceeași preocupare pentru a oferi alegătorilor manifestări bogate — ne informează corespondentul Emanoil Georgescu — o au și activiștii culturali din raionul Negru Vodă. În comunele Mereni, Topraisar, Bărăganu s-a intensificat activitatea cercurilor de citit prin organizarea unor variate acțiuni. Serile de întrebări și răspunsuri pe teme ca: *Ce au făcut cetățenii din circumscripția noastră pentru înfrumusețarea comunei* sau *Ce s-a construit în comuna noastră în anii puterii populare*, au stîrnit bucuria și mîndria sătenilor pentru realizările îndeplinite de ei.

Bibliotecile din aceste comune, în colaborare cu căminele culturale, au prezentat montajele literare *Totul e lumină în România* și *Pe culmile tale, frumoasă Romînie*.

Din comuna Belinț, raionul Lugoj, Cica Vasile ne-a trimis știrea că formațiile artistice ale căminului cultural pregătesc noi programe în cinstea alegerilor de deputați. Pînă acum ele au prezentat în comună montajul literar-muzical *Frumoasă și bogată ești patria mea* și spectacolul brigăzii artistice de agitație *Graficul vieții noi*.

În zilele premergătoare alegerilor, brigada artistică va susține spectacolul *Hai la vot!*

Manifestările ce au loc în aceste zile la casele alegătorilor sau la unitățile culturale din comune — și despre care ne relatează numeroși alți corespondenți — aduc o contribuție însemnată la buna desfășurare a campaniei electorale.

a secției de redresori cu siliciu și a secției de turnătorie, a centralei termice și a stației de compresori, garajului de electrocare și a atelierului mecanic. Secția de redresare a curentului electric este complet automatizată; operațiile tehnologice de bază la cuvel de electroliză — spargerea crustei, alimentarea cu alumina, înlocuirea anozilor uzați, recoltarea aluminiului — sînt realizate cu agregate complexe, fiecare din ele slujite doar de un singur muncitor; automatizată e și fabricarea pastei de anozii, întregul proces putînd fi supravegheat de doi tehnicieni, de la un tablou central.

Alumina din Oradea devine în sfîrșit aluminiu la Slatina. Dar pentru ca cele 50 de mii de tone de aluminiu pe an să devină o realitate, mai e nevoie ca petroliștii din Onești să trimită cocsul de petrol, siderurgiștii din Hunedoara — smoala de huiță, chimiștii din Turnu Măgurele — sărurile de fluor, energeticienii de la termocentralele Paroșeni și Craiova — curentul electric. Cadrele de metalurgiști, mecanici, electricieni, sudori au făcut școală în secții cu profil asemănător în diferite întreprinderi din țară: Făgăraș, Ploiești, Ocnele Mureșului. E aici semnul unei colaborări superioare — un circuit care începe de departe: geologii au depistat bogățiile bauxitifere; specialiștii noștri au stabilit pe o cedeu de preparare al bauxitei și au proiectat în întregime instalațiile respective; întreprinderile noastre au livrat toate utilajele necesare exploatării și preparării mineralului, o parte importantă din utilajele și agregatele uzinei de alumina din Oradea. Aluminiului pe care atîcea întreprinderi îl ajută să ia ființă, se vîndează însuma la rîndu-i în procesul de dezvoltare a industriei: industria constructoare de mașini, industria chimică și alimentară, industria bunurilor de uz casnic. Căci drumul început în munții Apuseni nu sfîrșește totuși pe malurile Oltului. El continuă într-un circuit nesfîrșit.

ALEXANDRU SEVER

Tara se pregătește de alegeri

CANDIDAȚII FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE

ÎN MIJLOCUL ALEGĂTORILOR

Independența este una din cele mai mari comune din cuprinsul raionului Galați. Electrifierea, radioficarea, avântul construcției de locuințe, frumosul cămin cultural cu 600 locuri, dat în folosință în 1963, cele patru localuri de școală la care se adaugă cel al noii școli de 8 ani aflată în construcție, maternitatea interraională, sînt doar cîteva din numeroasele realizări care aparțin comunei Independența în anii regimului de democrație populară, realizări despre care s-a vorbit îndelung la întîlnirile dintre candidați și alegători. Și în mod firesc discutînd despre înfăptuirile pe plan local, cetățenii, împreună cu candidații, își fac planuri de viitor. Cei din circumscripția comunală nr. 30, bunăoară, în care a fost propus pentru a doua oară candidat în sfatul popular Stoian Pană, magazioner la cooperativa agricolă de producție, și-au exprimat dorința să se continue

extinderea luminei electrice, să fie plantați pomi și flori de-o parte și de alta a drumurilor. Aceeași grijă îi preocupă și pe cetățenii din circumscripția nr. 21, unde candidează Valeriu Untea. Pe lângă acțiuni de înfrumusețare a străzilor, ei mai au în plan să construiască un pod de ciment la intersecția lor.

Chibzuind laolaltă cu candidatul lor, locuitorii din circumscripția comunală nr. 12 au dezbătut în cadrul întîlnirii din zilele trecute probleme de bună gospodărire nu numai a circumscripției lor ci și a întregii comune. S-a discutat mai mult despre ce-ar mai trebui făcut în viitorul apropiat, adică îndată ce timpul va fi favorabil. Pornind de la o realizare valoroasă din raionul Galați — de pe un lac desecat în comuna Frumușița s-a obținut o producție de 12 000 kg. porumb la hectar — candidatul Constantin Popovic a sugerat ideea că și în comuna Independența s-ar putea trece la acțiuni de desecare, ceea ce ar putea contribui la lărgirea suprafeței de teren pentru pășunat Sectorul zootehnic al cooperativei agricole de producție care cuprinde un număr însemnat de vaci cu lapte și oi are nevoie de cît mai multă pășune. S-au făcut apoi propuneri. Mulți alegători și-au luat angajamentul să lucreze la construirea noii școli generale de 8 ani, pentru ca pînă la 1 mai să fie terminată. S-au discutat apoi probleme care privesc direct circumscripția lor — alinierea gardurilor și amenajarea peluzelor pentru flori, precum și măsuri privind pregătirea campaniei agricole de primăvară.

Discuțiile au continuat pînă seara tîrziu. Ceea ce se desprinde însă din propunerile făcute este dorința tuturor alegătorilor și candidaților să contribuie din toată inima la buna gospodărire și înfrumusețare a comunei lor.

NICULINA DENDRINO

INVĂȚĂTORUL EMERIT

Cel mai isteț copil „dintr-a doua”, Victoraș Stanciu, ne conduce plin de importanță că i s-a dat o asemenea misiune, la locuința directorului de școală. O casă îngrijită, cu brazi în față, sădiți de chiar mîna gazdei, învățătorul emerit Victor Giurescu. Ne întîmpină figura cunoscută a dascălului, înzestrată cu blîndețe și răbdare. A învățat generații să scrie și să citească. Unii îi trimit epistole semnate: inginer, doctor, profesor. Ii mulțumesc că le-a îndrumat pașii. Sătenii îi mulțumesc că le deschide porțile cunoașterii, seară de seară, la căminul cultural. Satul Radu Vodă neștiut cîndva, pierdut într-un colț de Bărăgan, îți prezintă de la intrare primul document de cultură: 10 cărți pe cap de locuitor. „Dar mai sînt și cititori neînregistrați” — spune învățătorul.

— Cum adică? — îi cerem lămuriri.

— S-au obișnuit să treacă cartea de la unul la altul. E un fel de colportaj spontan dictat de dorința de a comunica emoția lecturii. Ni se arată un panou cu cel mai pasionați cititori: Alexandru Mitan, de meserie îngrijitor de vaci, citește într-una și vara și iarna; fierarul Marin Năstase a luat premiul II pe raion la un concurs al cărții; Gheorghe Perța, paznic la statul popular, cum iese din schimb, la cartea în mînă.

Învățătorul nu-l localnic. S-a născut în Oltenia. Dar aici se află de un sfert de veac. S-a identificat sufletește cu locul și s-a statornicit pe viață. Poate unde a descoperit în materialul acesta uman pe care-l șlefuește atîta frumusețe și bogăție, de la care împrumută adesea, la rîndu-i, vigoare și prospețime sufletească.

— Știți ce au făcut? N-aveau apă nici strop. Singura sursă, Mostiștea, e la 12

km. Dar există aici o vale al cărei fund se apropie mult de pînza freatică. Au forat pe firul văii și-au umplut-o cu apă. Au făcut eleștee cu baraje și bazine de irigare. Un hectar de grădină irigată le aduce azi un venit de două ori mai mare, iar hectarul de porumb un spor de 3 tone de boabe.

Eleșteele artificiale aduc cooperativei agricole de producție un venit de 300 000 lei anual.

Învățătorul emerit a făcut populară ideea irigațiilor. Ea a fost și este miezul multor acțiuni culturale.

Victor Giurescu, învățător emerit, director al școlii și al căminului cultural, a fost propus de cetățenii din Radu Vodă și din împrejurimi candidat în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

VIRGIL TOSO

Gospodarii țării

Tot mai frumoase sînt orașele, satele,
Cocioabelor, le-au luat locul vilele, palatele.
Mierlele-și cîntă mai dulci melodiile,
Mereu mai sus își duc zborul ciocîrliile.

În aur și-n mîrgăritare ne tîlăzuiesc ogoarele,
Mai fericit ne zîmbește, răsărind soarele
și florile și doinele și zilele, —
Istoria-și scrie mai luminos filele.

Din munții zburînd spre cer, pîn-la poalele mării,
Vrednicia-și poartă ritmul în zumzetul țării;
Și pe unde au fost numai smîrcuri și spini,
Cresc trandafiri scînteietori ai noii noastre grădini.

ȘTEFAN ROLL

Spre Cabana Vinătorilor din munții Bucegi.

CE SĂ CITIM

FIGURI DE CHIMIȘTI ROMÎNI

Printre oamenii de seamă prețuiți și stimați de poporul nostru se numără și o serie de chimiști, ale căror înfăptuiri constituie adevărate pietre puse la temelie însemnatului edificiu al științei românești din zilele noastre.

Chimiști romîni ca N. Teclu, P. Poni, C. Istrati, A. Obreja, Gh. G. Longinescu, R. Cernătescu și alții, ale căror lucrări au dobândit o binemeritată recunoaștere internațională, au pregătit terenul pe care lucrează astăzi chimiștii noștri.

Înfățișînd, cu vibranta căldură, maselor largi de cititori, momente de seamă din istoria chimiei românești, broșura „Figuri de chimiști romîni”, apărută în Editura științifică, prilejuiește o lectură instructivă și pasionantă.

A.B.C.-ul SĂNĂTĂȚII

În Editura medicală a apărut, sub redacția academicianului Theodor Burghela, o enciclopedie medicală populară, menită să pună la îndemîna cititorilor, noțiunile de bază în cunoașterea bolilor, prevenirea și tratamentul lor. În această lucrare sînt indicate metode de tratament ce se pot aplica acasă de către bolnav; iar

pentru afecțiunile mai grave se recomandă un tratament special. Pentru aceasta, în carte este rezervat un spațiu special funcționării diferitelor tipuri de instituții medicale din țara noastră.

Se remarcă, de asemenea, atenția acordată descrierii stațiunilor balneoclimaterice românești, cu principalele indicații și contraindicații de cură, arătîndu-se, amănunțit, ce categorii de bolnavi pot beneficia de acest fel de tratament.

Lucrarea prezintă cele mai noi cuceriri în domeniul științelor medicale, precum și tradițiile medicinei românești, punînd totodată la punct o serie de concepții neverificate științific.

Bogat ilustrată, lucrarea dă celor interesați posibilitatea să înțeleagă mai bine noțiunile. Termenii medicali sînt așezați în ordine alfabetică, ușurînd astfel găsirea lor.

A.B.C.-ul sănătății este o carte, a cărei apariție constituie o realizare a literaturii noastre medicale de popularizare.

AUTOMATIZAREA

În zilele noastre, automatizarea este una din căile principale ale progresului tehnic. Conducerea și reglarea automată a diverselor instalații se impune cu tot mai multă tărie.

Cum funcționează o instalație automată, care sînt elementele unui dispozitiv de automatizare, ne arată, în mod explicit, broșura „Automatizarea”, apărută în Editura științifică. Ea conține, de asemenea, exemple de instalații automate din domeniul chimiei, al centralelor electrice, al metalurgiei prelucrătoare etc.

Ilustrația bogată vine mult în ajutorul cititorilor, care, astfel, atractiv, își pot lărgi cunoștințele tehnice.

POLIETILENA ROMÎNEASCA

În ultimii 30 de ani, chimiștii au realizat numeroase sortimente de materiale plastice. Anul 1936 a adus însă pe lume cea mai importantă dintre ele — polietilena, care datorită proprietăților pe care le are și a prețului său scăzut a cunoscut o mare răspîndire.

În domeniul fabricării acestui important material plastic, chimiștii romîni au adus o contribuție deosebită. Ei au realizat, în ultimul timp, printre altele și polietilena AS, obținută cu un catalizator de amil-sodiu (de unde își trage și numele) și tetraclorură de titan.

Polietilena AS are multe proprietăți superioare celorlalte varietăți de polietilenă obținute pe alte căi. Așa, de pildă, în vreme ce alte varietăți de polietilenă se dizolvă ușor, la temperaturi înalte, în diferiți dizolvanți, polietilena AS este practic insolubilă pînă la 100°, iar la temperaturi mai mari se dizolvă în timp îndelungat.

Din polietilena romînească se poate obține o gamă variată de

produse folosite în numeroase domenii: industria constructoare de mașini, electrotehnică, transporturi, industria textilă, agricultură etc. Granulele de polietilenă AS se prelucerează în tuburi și bare; din praf de polietilenă se produc prin presare diferite plăci și blocuri; prin injecție se fabrică piese pentru ventile și robinete precum și căști deosebit de rezistente pentru mineri și constructori.

Noul produs romînesc are rezistență la șoc foarte ridicată, fapt care duce la utilizarea lui în confecționarea unor piese supuse loviturilor repetate. Din polietilenă AS s-au realizat, prin presare și sintetizare, o serie de piese ca picăre și amortizoare folosite în industria textilă, rezistente la solicitări mecanice foarte mari și la temperaturi ridicate. De remarcat că aceste piese prezintă o rezistență în timp de zece ori mai mare decît piesele metalice și se comportă mult mai bine ca cele confecționate din alte materiale plastice.

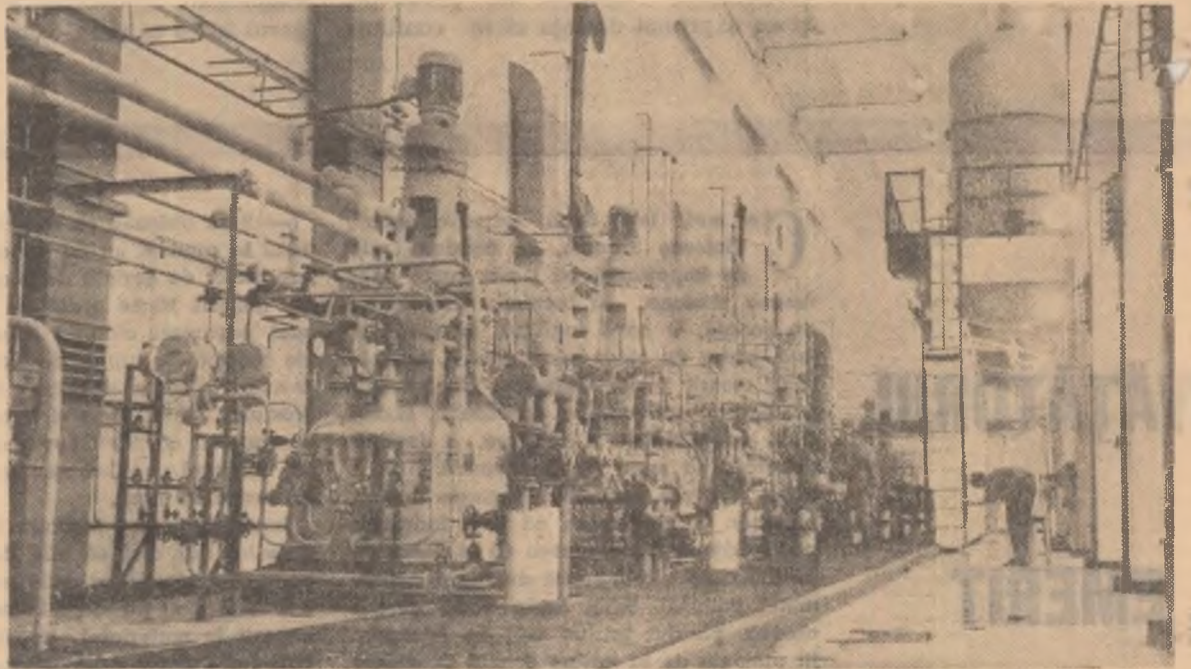
Printre procedeele de prelu-

crare a materialelor plastice se numără și extruderea. Introdusă în instalația de extrudere, polietilena se transformă în monofilamente cu caracteristici bune, din care se confecționează sfori, funii, parime. Rezistența acestora la rupere este superioară produselor obținute din alte sortimente de polietilenă.

În sectorul piscicol din țara noastră s-au experimentat cu succes sforile și funiile din polietilenă AS, iar în navigație se folosesc parime fabricate din acest material plastic. Ele s-au dovedit mult mai trainice, din toate punctele de vedere, decît funiile și parimele confecționate din sfoară de Manila și sizal. Polietilena poate să stea timp nelimitat în apă, fără să-și modifice forma și fără să se umezească și îngreuneze.

Datorită caracteristicilor superioare pe care le are, polietilenei românești îi sînt deschise larg porțile spre utilizări tot mai variate.

S. SIGARTĂU

Fabrica de policlorură de vinil din cadrul Combinatului Chimic Borzești-Bacău.

Din programul de radio

pe săptămîna

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.38; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

SUMARUL PRESEI CENTRALE: În fiecare zi la ora 6 pe programul I.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 16.30 — Jurnalul satelor. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 10.45 Cîntă corul ansamblului „Nicolae Bălcescu” din Craiova, dirijor Alexandru Racu. 11.00 Melodii populare îndrăgite de ascultători. 11.30 Cu microfonul prin regiunea Ploiești. 12.30 De toate pentru toți. 14.35 Muzică populară interpretată de Ileana Constantinescu și Ion Cristoreanu. 16.30 Jurnalul satelor. 20.20 Teatrul la microfon. Premiera „Negoiul nu răspunde”. Scenariu radiofonic de I. Cojan; programul II: 7.00 „Cîntec nou de voce bună” program de muzică populară. 9.00 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Argeșului” din Pitești. 13.15 Noi înregistrări de muzică populară realizate în studiourile noastre

LUNI: programul I: 5.40 Cîntece din folclorul nou și jocuri populare. 9.00 Muzică populară din Moldova. 11.15 Patrie grădina înfloritoare — emisiune de cîntece. 11.30 Cîntec și joc — program de muzică populară romînească și a minorităților naționale. 14.30 Vreau să știu. Medalion „Giordano Bruno”. 15.30 Din folclorul muzical al popoarelor. 18.05 Din comoara folclorului nostru; programul II: 8.00 Muzică populară. 10.05 Melodii populare interpretate la diferite instrumente. 12.30 Cîntă orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii.

MARTI: programul I: 9.00 Soliști și orchestre de muzică populară ale căminelor culturale și caselor de cultură. 10.20 Melodii populare din diferite regiuni ale țării. 12.00 Suită din baletul „Cînd strugurii se coc” de Mihail Jora. 15.30 Muzică populară cerută de ascultători. 18.15 Muzică ușoară interpretată de Gică Petrescu. 18.30 Melodii populare atenaste. 20.00 Radiogazeta de seară; programul II: 7.45 Jocuri populare. 11.55 Melodii populare din Banat. 12.15 Cîntece revoluționare romînești. 15.05 Cu cîntecul și jocul de-a lungul Dunării. 16.20 „Candidații noștri”. 18.00 Melodii populare de virtuozitate.

MIERCURI: programul I: 5.06 Melodii populare. 9.06 Muzică populară. 9.30 Cîntece și jocuri populare din diferite regiuni ale țării. 12.03 Formații artistice de la sate:

taraful Cooperativei agricole de producție din comuna Romînești, regiunea București. 14.30 Roza vînturilor. Din cuprins: • Imagini noi pe malurile Dunării: Combinatul de celuloză din Căldărași; • Fișă geografică: Malta. 15.00 „Dorul meu și-al mindrei dor” — emisiune de cîntece și jocuri. 17.30 Jurnal electoral; programul II: 9.03 Melodii populare. 12.15 Cîntece și jocuri populare. 14.00 Din muzica popoarelor. 15.05 Din muzica corală a compozitorilor noștri. 16.00 Muzică populară. 18.30 Lectură dramatizată din romanul „Tase cel mare” de Sergiu Dan. 20.10 Muzică populară interpretată de Irina Loghin și Ion Copil. 21.20 Teatrul la microfon. „Don Gil și ciorapii verzi”. Comedie de Tirso de Molina.

JOI: programul I: 8.06 „Suita ardelenescă pentru fanfară” și Fantazia „Amintiri” de Dumitru Eremia. 8.30 Pe teme agrare. Pregătirea semințelor pentru campania de primăvară. 10.15 Lecturi literare la cererea ascultătorilor: Fragmente din romanul „Străinul” de Titus Popovici. 10.30 Melodii populare interpretate de Ștefania Stere, Nelu Orban și Tony Iordache. 13.05 Cîntece și jocuri populare. 14.30 Prietena noastră cartea: „Eroi îndrăgiți din cărțile citite” (reîntîlnire cu Darie din „Descult” de Zaharia Stancu și cu Nicolae din „Moromeții” de Marin Preda). 16.30 Cu microfonul prin regiunile Oltenia și Argeș. 17.15 Antologie poetică — George Topîrceanu. 17.40 Muzică populară cerută de ascultători; programul II: 9.03 Muzică populară. 11.03 Cîntece pentru alegeri. 16.00 Muzică populară interpretată de Petre Săbădeanu și Florea Burnea. 19.05 Din comoara folclorului nostru: „Cîntecul și jocul bănățean”. Prezentarea: Tiberiu Alexandru, cercetător științific al Institutului de etnografie și folclor.

VINERI: programul I: 9.00 Melodii populare. 12.30 Muzică populară interpretată de Irina Micuț, Dumitru Bălășoiu și Petrică Vasile. 15.00 Concert de muzică populară. 18.15 Cîntece din folclorul nou și jocuri populare; programul II: 8.35 Melodii populare din Transilvania. 11.03 Cîntece patriotice. 12.00 Din muzica popoarelor. 14.35 Soliști și formații artistice de amatori de la oraș și sate. 19.06 Muzică populară din diferite regiuni ale țării.

SIMBĂTA: programul I: 5.06 Melodii populare. 8.06 Melodii populare. 11.00 Cîntece de dragoste și jocuri populare. 12.41 Melodii populare interpretate de Lucreția Ciobanu și Florea Netcu. 15.45 Cîntăreții satului: Mariaora Bulgăr-Drăgoi din comuna Fîrteaz, regiunea Banat și Marin Bilea din comuna Niculiței, regiunea Dobrogea; programul II: 7.45 Melodii din regiunea Crișana interpretate de orchestra de muzică populară a Filarmonicii de stat din Oradea. 10.35 Prelucrări de folclor de Mircea Chiriac.

PRODUSE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

La Uzinele „Vulcan” : utilaje destinate exportului

Relațiile comerciale pe care le avem cu peste 100 de țări, creșterea complexității economiei noastre naționale și diversificarea producției, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al acesteia, creează posibilități sporite pentru lărgirea comerțului exterior. Dacă adăugăm la aceasta faptul că din exportul țării produsele industriale reprezintă azi circa patru cincimi ne dăm seama de avântul în industria noastră socialistă.

Prin întreprinderile noastre de comerț exterior s-a semnat, recent, cu firma „Frigorifico T. Maia” din Rio de Janeiro, un contract pentru livrarea a 44 grupuri compresoare frigorifice cu freon. Pentru societatea de stat braziliană „Petrobras” s-au expediat instalații și echipament de foraj. Iar firmei „Baver” din Suedia și firmei „Petropoula Kos-Benghazi” din Libia îi trimitem 400 tone parafină și respectiv 1 400 tone bitum. Firmele egiptene „Misr Petroleum” și „Cooperativa des Petroles” cumpără din țara noastră uleiuri, parafină etc., produse pe care înainte vreme le exportam cel mult în stare brută.

De asemenea, diferite mărfuri industriale, pe care în trecut le importam, sintem în măsură acum să le exportăm. Astfel, în Cehoslovacia am livrat 110 strunguri de diferite tipuri, 50 de freze universale PU, 22 000 de biciclete de diferite tipuri; în Austria, pompe centrifugale, iar în Danemarca și Finlanda, strunguri de tip SN 400.

Exportăm în Republica Populară Chineză autocamioane tip Carpați, în Grecia războaie automate pentru țesut bumbac, în Statele Unite ale Americii, articole de sticlă pentru menaj. Cetățenii din Republica Federală Germană vor bea bere din diferite tipuri de pahare fabricate și exportate de R.P.R. Iar locuitorii din Noua Zeelandă și din Ceylon se vor îmbrăca cu țesături produse în România.

Despre industria românească a lemnului, partenerii noștri comerciali au numai cuvinte de laudă. „Industria forestieră din România este mult mai

dezvoltată decât cea din Anglia, a spus sir Henry Bareasford Peirse, directorul general al comisiei forestiere britanice. România, a continuat el, dispune de întreprinderi moderne care produc o varietate de articole superioare confecționate din lemn ca: mobile, placaj, panel, plăci fibro-lemnoase etc.”.

În adevăr, industria noastră forestieră a luat o dezvoltare foarte mare în ultimii ani. Nu demult au plecat din porturile Constanța, Galați și Brăila, 23 vase încărcate cu diverse produse lemnoase, li-

vrate prin Export-lemn unor firme din Liban, Italia, Israel, Algeria, Iordania, R.A.U., Franța, Japonia, Grecia, Siria etc. Iar pe cale terestră au ieșit prin diferite puncte de frontieră peste 3 750 vagoane încărcate cu produse ale industriei lemnului.

Dezvoltarea comerțului exterior al României se înscrie ca una din înfăptuirile economice de seamă în răstimpul celor peste două decenii de la eliberarea țării.

VASILE BRĂILOIU

PUSTIURILE POT RODI

După calculele Organizației pentru alimentație și agricultură a O.N.U. reiese că din 3,6 miliarde de oameni cât număra populația globului, în 1962, nu mai puțin de 1,5 miliarde trăiau sub spectrul foamei. „Zonele foamei” sint rezultatul rînduieilor coloniale și feudale, care au domnit în aceste regiuni și care nu au dispărut încă de pretutindeni. Poate fi foamea învinsă? Fără îndoială că da. Din calculele unor economiști reiese că, spre a ajunge în 1980 la un nivel satisfăcător de hrană pentru întreaga populație de atunci a globului, ar fi necesar ca producția mondială de alimente să crească de două ori, iar în țările subdezvoltate de 3,7 ori. Pooporele a căror viață se desfășoară în zonele foamei înțeleg din ce în ce mai bine că spre a

învinge înapoierea economică, foamea, ignoranța, este necesară consolidarea independenței economice prin industrializare, eliminarea rămășițelor împilării străine, înfăptuirea unor reale reforme agrare în interesul maselor mari de țărani. Totodată, însă, omenirea ar ajunge să dobîndească însemnate resurse alimentare, prin trezirea la viață a unor deșerturi. Tot specialiștii care se ocupă de problemele alimentației au socotit că dacă ar fi cultivată numai a cincea parte a terenurilor deșertice din preajma tropicelor, atunci suprafața arabilă a globului ar crește cu aproape jumătate.

Recuperarea deșerturilor face parte din sarcinile importante pe care le are de rezolvat omenirea în cadrul luptei pentru creșterea cantității de hrană necesară tu-

turor. Astăzi stă în puțința oamenilor de a porni cu șanse sigure de succes asaltul împotriva deșerturilor. Dacă doar o mică parte din sumele care se cheltuiesc pentru înarmare, ar fi folosite în lupta pentru fertilizarea deșertului, atunci planeta noastră s-ar îmbogăți cu lanuri foșnitoare și grădini întinse pe suprafețe de milioane de kilometri pătrați.

Iată, de pildă, Sahara, care singură ocupă un sfert din suprafața continentului african.

În limba arabă, cuvîntul Sah'ra înseamnă gol, pustiu. Dar cercetări recente au dus la descoperiri uimitoare: în adîncul pustului, la 2 500 de metri sub straturile de nisip fierbinte se găsesc adevărate fluvii subterane. Aceste ape ar fi absolut suficiente pentru a umple din nou albiile vechilor riuri sahariene (a fost o vreme cînd aici pămîntul era fertil și acoperit de verdeață).

Sahara devine tot mai mult un soi de laborator în care oamenii experimentează noi metode de luptă împotriva deșertului. Botanicii încearcă fixarea nisipurilor și a dunelor zburătoare, cu ajutorul unor plante mici, dar cu rădăcini ce se prind puternic în nisip, cum e de pildă salcîmul pitic. Chimii și-au adus și ei contribuția la lupta împotriva deșertului. Au fost fabricate emulsii, pe bază de mase plastice, care reușesc să fixeze nisipurile. A fost, de asemenea, folosit cu succes un sol artificial fabricat din materii plastice spongioase. În acest „pămînt” și-au și înfipt rădăcinile mii de arbori și arbuști, care cresc în pofida secetei.

Ființe toate acestea sint experiențe de început. Ele trebuie privite ca semne ale marii ofensive ce se pregătește deșertului. Ofensiva se va desfășura pe multe planuri. Mări și riuri artificiale, acclimatizări de plante, transformarea nisipurilor sterile în soluri fertile — toate vor fi folosite pentru a reda vieții întinderi mari ale planetei noastre.

RADU ȚIULESCU

și televiziune

14 — 20 februarie

DUMINICĂ

- 11.30 Emisiunea pentru sate. Din cuprîns: ● Candidații noștri. ● Pămînturi și gospodari: Vorbește acad. prof. Gh. Ionescu-Sisești. ● Dicționar tehnic: Terbi-cide — film documentar realizat de Studioul cinematografic „Al. Sahla”. ● Răspundem telespectatorilor. ● Cîntec nou de bucurie — montaj folcloric de Gh. Scripcă.
- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.10 Campionatul european de patinaj artistic. Transmisune de la Moscova.
- In încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

LUNI

- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.10 Pentru pionieri și școlari: Știți să explicați?
- 19.40 Campionatul european de patinaj artistic. Transmisune de la Moscova.
- 21.35 Telesport.
- In încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

MARȚI

- 17.00 Campionatul european de patinaj artistic. Transmisune de la Moscova.
- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.40 Montaj de versuri închinat zilei de 16 Februarie.
- 20.30 Teatru în Studio: „Rata sălbatică” de Henrik Ibsen.
- In încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

JOI

- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.10 Pentru copii: Aventurile echipajului Val-Virtej.
- 20.00 Transmisune de la Teatrul Național „I. L. Caragiale”: „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale.
- In încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

VINERI

- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.10 Pentru tineretul școlar: Vă place muzica?
- 20.00 Săptămîna.
- In încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

SIMBĂȚĂ

- 19.00 Jurnalul televiziunii.
- 19.10 Emisiune pentru pionieri și școlari: Povestiri pe... degete.
- 19.35 Cîntă Nicolae Herlea, artist al poporului.
- In încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

În Republica Unită Tanzania se acordă o mare atenție pregătirii cadrelor de specialiști pentru agricultură. În clișeu: o tînără tractoristă care a terminat de curînd școala

POVEȘTEA VORBELOR

de TUDOR MĂINESCU

Lăsasem pentru-o seară condeiul la o parte
Și intinsesem mina să iau din raft o carte;
Oricât doresc eu însumi original să fiu,
Mai vreau să văd, firește, și ceilalți cum scriu.
Mă sfătuiam cu gândul ce să prefer anume,
Din multilaterală ispită de volume:
O epopee-n versuri? Un studiu literar?
Și m-am trezit, pe masă, cu Noul Dicționar!
...Și iată cum, cu Limba Română dinainte,
M-am îndemnat cu scrisul, grăind despre cuvinte.

Au, fără îndoială, și ele soarta lor;
Se nasc din matca vremii, îmbătrinesc și mor.
Cu veacul care trece, cu viața ce se schimbă,
Mereu se primenește frumoasa noastră limbă
Și vorbele pe care le-am spus atît de des
Nu mai îmbracă astăzi același înțeles,
Răsună cîteodată ca dintr-o scripcă veche,
Iar struna lor displace cum sună în ureche.
Stătea-n conac fudulul boier proprietar,
Era, cum serie-n carte, un latifundiar!
Ai lui erau argații, a lui era moșia.
Iar ei ce-aveau acasă, pălmașii? Sărăcia!
Acest cuvînt acuma rămas-a fără rost,
S-a dus pe firul vremii, cu anii care-au fost,
În România nouă, mai știe astăzi pruncul
Ce-i dijma, ce e gloaba, ce-i claca, ce-i aruncul?
Nu-și mai aduc aminte decît cei albi din sat,
Ce-i aia zeciuală, ce-nseamnă-a fi argat.
Acum, cînd își uniră puterile-mpreună,
Cuvintele acestea străine parcă sună!
Dicționarul nostru s-a mai schimbat nițel,
Și-au învățat plugarii un nou cuvînt: septel!
Mai treieră la țară cu căi, oarecine,
Cînd vin s-adună griul voinicele combine?
Pe unde-o fi plăvanul, ce se spetea arînd,
Cînd azi tractorul taie cinei brazde-adînci în rînd?
Trecea hai-hui găina moțată, pe răzoare;
Azi, în padoc, la ferme, sînt mii de ouătoare.
Ardea mocnit feștila din lampa fără gaz,
Azi știm ce-s kilovații uzinei din Bicaz!

Așa gîndeam aseară, citind în Dicționar
Cuvintele de care, copil, n-aveam habar;
Noi le-am deșters cu vremea, le-am înțeles povața,
Ne-am înnoit vorbirea, căci s-a-nnoit și viața!

CE-AI CREZUT?

— I cunoști bine pe Marin?
— Care Marin?
— Care-l candidat în
alegerile pentru statul
popular din comuna
voastră.
— Sigur că-l cunosc. Am
fost împreună la școală.
— Ați fost colegi?
— Da, o vreme. Apoi el s-a
dus la cămin.
— Și n-a mai terminat
școala?
— Ne-a lăsat pe noi. Din
cînd în cînd mai vine și el.
— Aha, chiuște.
— Cine a spus asta?
— Dumneata. Ziceai că
vine la școală doar din cînd
în cînd. Asta cum se nu-
mește?
— Păi dacă are treabă la
cămin.

— Și pentru distracție, tre-
buie să lase școala baltă?
— Ce distracție? Și mai
întîi de toate că n-a lăsat
școala baltă. Sîntem noi a-
colo. Și Radu, și Mihai, și
Pandele, aproape toată bri-
gada vine în timpul liber la
școală.
— Numai Marin lipsește.
Și profesorii ce-l spun cînd
îl văd?

— Îi mulțumesc.
— Asta-l culmea. După ce
că lipsește îl mai și mulțu-
mesc.
— A venit omul cît a fost
mai greu. Mai avem puțin și
o terminăm.
— Aha, voi terminați și el
rămîne de căruță. Sînteți în
clasa a 8-a?
— Nu, ala e gata.
— Atunci sînteți într-a
nouă.
— Școala noastră are
doar 8 clase. Noi sîntem la
acoperiș.
— La ce?
— La acoperiș. Mai tre-
buie să-l punem și pe-asta,
și localul e gata.
— Păi voi ce faceți la
școală? Spuneați că ai fost
coleg cu Marin.
— Sigur. La munca patrio-
lică, pentru construirea nou-
lului local. Marin ne-a mobi-
lizat.
— Acum e limpede. Dar
tot n-am priceput! Ce fel de
om e asta? După ce v-a
mobilizat, a lucrat un timp
împreună cu voi și apoi s-a
dus să se distreze și v-a lă-
sat pe voi să munciți.
— E-adevărat, s-a dus el

la cămin, dar nu se dis-
trează.
— Da' ce face? Ascultă o
conferință, mai dansează,
vede un spectacol, un film.
— Tocmai pentru film s-a
dus și el.
— Vezi, nu spuneam eu!
— Aș! Nu degeaba l-au
propus oamenii candidat
în alegeri. Marin ajută la
construirea unei cabine
pentru aparatul de filmat.
El, ce e? Ți-a pierit sonu-
rul?

ANDREI CROITORU
(Din culegerea „Pentru
belșug și fericire” editată
de Casa Creației Populare
a regiunii București).

Strigături

Frunzuliță, trei lalele,
Ce-or avea fetele mele
De nu vin în foc și ele?
Cred că-s de picioare grele
Și se-mpiedică în ele!

Mere rumene domnești,
Mindro, ce miloasă ești!
Ție mindro-ți pare rău
Și de pir și de dudău,
De-ai a sapa-n loc să-ți taie
Doar mîngîie și îndoale.

Auzite în comuna Flă-
mînda-Vinju Mare, de
VICTOR RUSU.

— Hai, Ioane, la cămin
Că e cor. — N-am glas, rî-
vin!

— Dar la teatru? — Artă
grea,
N-am jucat în viața mea!

— Nici la dansuri populare?
— Am o gleznă ce mă
doare!

— E și bal, mergi?...
— Păi se poate
Chiar să le refuz pe toate?!

TITI GHEORGHIU

Cu multă căldură

Cînd am ajuns la Rucăr
era o dimineață închisă
și rece. Dar mie puțin
îmi păsa. Simțeam căl-
dura cu care Gheorghe Crețu,
președintele consiliului raional
U.C.F.S. Muscel, îmi recoman-
dase asociația sportivă „Fore-
resta” din Rucăr.
— E una dintre asociațiile
noastre fruntașe. Secretarul
ne-a informat că tinerii partici-
pă cu multă căldură la în-
tregerile Spartachiadei, care
se desfășoară la Rucăr pe mai
multe grupe. Vă rog să scrieți
despre acești sportivi un re-
portaj plin de căldură și cu
fotografii. Cît mai multe fo-
tografii! Merită să-i popu-
larizați la ziar. Să se scrie și
despre ei o dată, să se spargă
gheața! Vi-i recomand căldu-
ros...

Președintele a dat chiar un
telefon și i-a rugat pe cei din
Rucăr să-mi facă, a doua zi,
duminică, o primire căldu-
roasă. Fără discuție că i-am
multumit fierbînte.

Nu mai că temperatura înaltă
cu care mă obișnuise președin-
tele cînd era vorba de laude
a pierit ca prin farmec cînd
am ajuns la sala de concursuri
din Rucăr. Aci domnea o at-
mosferă glacială, sala nefiind
încălzită, iar geamurile fiind
invizibile, nu atît din origina
însușirii sticlei de a fi inco-
loră, cît din cauză că erau
toate sparte.

— De ce nu faceți focul?
N-aveți lemne?
— Lemne s-ar găsi, dar nu
avem geamuri.

— Atunci, de ce nu ame-
najăm aici un patinoar? se
înlăcărea un tînăr căruia însă
instructorul sportiv Ion Chi-
coș îi aruncă o privire de
gheață.

Afară, cîțiva tineri, îmbră-
cați cu paltoane, băteau de
mama focului o minge de vo-
lei.

— Dumneavoastră de ce nu
intrați în sală?
— Ca să nu ne tragă curen-
tu!...

Această primire călduroasă
nu mă putea lăsa rece. Stri-
gai înfierbîntat:

— Dar în cadrul Spartachia-
dei de iarnă, nu ați organizat
nimic pe ziua de azi?

— Ba da... un meci amical
de fotbal.

N-am voit să cred că fotba-
lul e un sport de iarnă inven-
tat de către eschimoși, așa că
m-am întors la raion. Unde
președintele Gheorghe Crețu
ardea de nerăbdare să mă
vadă. Cum dete cu ochii de
mine, el mă întrebă, cu
multă căldură în glas:

— Ei, cîte filme ați tras,
unu-două? Cum a ieșit?

— Cum să iasă! negativ,
i-am răspuns eu, desigur, cu
foarte multă răceală.

— Cred și eu că negativ.
Cînd developați?

— Nu developez. Redactez!
— Ce, filmul? zîmbi în-
curcat președintele.

— Nu, foiletonul. Nu v-am
spus că a ieșit negativ? N-am
găsit nimic. Nici măcar gea-
muri.

Văzînd că președintele se
face foc și pară, îl liniștii:
— Dar să n-aveți grijă. Do-
rința dv. e ca și împlinită.
— Care dorință?
— Să se spargă gheața: o
să vă popularizăm...
După atîta căldură, în sfîr-
șit mă răcorisem!

M. LERESCU

La cooperativa agricolă de producție din Valea
Seacă — Suceava, bucătăria furajeră pentru
porcine dă rezultate excelente.

— Din atîtea bunătați, e și greu de ales!

(Desen de Nic. NICOLAESCU)